

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Beatricí Keményovou v právní věci

žalobce: **Ing. L.L. Ph.D.**, IČO xxx
xxx
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Radou Ph.D.
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

proti
žalovanému/žalované: **M.F.**, nar. xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Janem Zrckem
sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00 Praha 10

o odpůrčí žalobě

takto:

- I. Zamítá se žaloba na určení, že poskytnutí peněžitého plnění ve výši 10 147 945 Kč dne 12. 5. 2020 z bankovního účtu dlužníka č. ú. xxx/5500 na účet žalovaného č. ú. xxx/0800, je vůči věřitelům dlužníka neúčinné.
- II. Zamítá se stanovení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci do majetkové podstaty dlužníka částku 10 147 945 Kč.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náklady řízení 16 456 Kč k rukám zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal určení, že právní úkon, specifikovaný ve výroku I. je vůči věřitelům dlužníka neúčinný s odůvodněním, že jsou splněny podmínky stanovené v § 241 zák. č. 182/2006 Sb., zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, dále jen „IZ“). Tvrdil, že dlužník dne 12. 5. 2020 uhradil ze svého bankovního účtu na účet žalovaného na směnečnou pohledávku žalovaného za dlužníkem peněžité plnění ve výši 10.147.945 Kč (dále jen „platba“). Tuto částku žalobce požadoval zaplatit do majetkové podstaty.
2. Splnění podmínek stanovených v § 241 IZ konkretizoval takto:

Žalovaný byl zvyhodněn na své pohledávce, a to platbou na jistinu své směnečné pohledávky za dlužníkem, neboť žalovanému se v důsledku platby dostalo na úkor ostatních věřitelů vyššího uspokojení, než jaké by mu jinak náleželo v konkursu.

Dlužník byl v čase provedení platby v úpadku. V rámci šetření a analýzy bylo identifikováno, že se dlužník dostal do úpadkové situace dne 27. 4. 2020. K uvedenému dni byl již v prodlení s úhradou 24 směnek a jedné finanční výpomoci v souhrnné výši 4 651 822 EUR, z toho celkem 1 08 443 EUR bylo neuhrazeno více než 30 dní po splatnosti. Jednalo se o šest směnek, které byly k 27. 4. 2020 po splatnosti nad 30 dní a které již nebyly nikdy uhrazené, a o dvě směnky, které byly uhrazené více než 30 dní po splatnosti. Z bankovních výpisů dlužníka vyplývá, že ke dni 27. 4. 2020 disponoval dlužník zůstatkem na účtech v souhrnné výši 579.210 EUR (ekvivalent zůstatků v různých měnách, přepočtený do EUR). Žalobce porovnal stav na bankovních účtech dlužníka a stavu závazků po splatnosti nad 30 dní v souhrnné výši 1 082 443 EUR, z čehož vyplývá, že ke dni 27. 4. 2020 již dlužník nedisponoval dostatečnými prostředky k úhradě svých závazků po splatnosti nad 30 dní. Nejpozději ke dni 27. 4. 2020 dlužník nebyl schopen řádně a včas splnit značnou část svých peněžitých závazků vůči několika rozdílným věřitelům. Na základě porovnání kritérií úpadku podle IZ a platební disciplíny dlužníka žalobce konstatoval, že dlužník byl v úpadku již ode dne 27. 4. 2020.

Právní úkon byl učiněn méně než 1 rok před zahájením insolvenčního řízení dlužníka, neboť insolvenční řízení dlužníka bylo zahájeno dne 3. 1. 2021

3. Žalobce konečně tvrdil, že *platba nespadá pod žádnou z výjimek uvedených v ust. § 241 odst. 5 IZ.*
4. Dále žalobce namítal, že plnění nebylo poskytnuto současně, proto není přiměřeným majetkovým prospěchem podle § 241 odst. 5 písm. b) IZ.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Učinil sporným tvrzení žalobce, že dlužník byl ode dne 27. 4. 2020 v úpadku, tedy sporoval naplnění hypotézy v § 241 odst. 2 IZ.
6. Žalovaný tvrdil, že platba dlužníka na směnku byla učiněna za podmínek obvyklých v obchodním styku, že dlužník obdržel přiměřené protiplnění, že nešlo o úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníkovi blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, a že žalovaný nemohl v té době ani při náležitě pečlivosti poznat, že dlužník je v úpadku, nebo že by tento úkon mohl vést k úpadku dlužníka. Žalovaný má tedy za to, že naplnil hypotézu v § 241 odst. 5 písm. b) IZ.
7. Konkrétně uvedl, že dne 21. 1. 2019 uzavřel s dlužníkem rámcovou smlouvu o investiční spolupráci a o vystavení blankosměnek a na základě této smlouvy žalovaný poskytl dlužníku částku 10 000 000 Kč. Žalovaný za to obdržel dne 28. 1. 2019 od dlužníka směnku vlastní na řad žalovaného, splatnou dne 20. 4. 2019 a znějící na směnečnou částku 10 146 301 Kč. Uvedená směnečná částka zahrnovala adekvátní (tj. cca čtvrtinový) podíl ze smluvního úroku ve výši 6 % p.a. narostlého na částce 10 000 000 Kč, kterou žalovaný poskytl dlužníku, do data splatnosti směnky.
8. Rámcová smlouva o investiční spolupráci a o vystavení blankosměnek, kterou žalovaný a

dlužník uzavřeli dne 21. 1.2019, upravovala v čl. 3 a 4 mechanismus, podle kterého se mohla aktuálně vystavená směnka dlužníka až devatenáctkrát po sobě tzv. obnovit, tedy dlužník splatil žalovanému pouze úroky a žalovaným původně poskytnutá částka 10 000 000 Kč se započítala na koupi nové směnky dlužníka vystavené na řad žalovaného se splatností na další tři měsíce (a podle toho nově spočítanou směnečnou částkou složenou z jistiny ve výši 10 000 000 Kč plus úroky na ní narostlými do splatnosti další směnky). Každá smluvní strana však mohla krátce před splatností aktuálně vystavené směnky ukončit spolupráci bez udání důvodu - v takovém případě měl dlužník aktuální směnku žalovanému zcela splatit.

9. Žalovaný nechal směnku dlužníka výše popsaným způsobem čtyřikrát obnovit, což potvrzují protokoly o vystavení nových směnek dlužníka ze dnů 21. 5. 2019, 27. 9. 2019, nedatovaný protokol z přelomu října a listopadu 2019 a 2. 2. 2020. Na základě posledního protokolu z 2. 2. 2020) pak obdržel žalovaný od dlužníka směnku, o jejíž zaplacení v tomto případě jde.
10. Žalovaný neměl zájem o další (v pořadí již pátou) obnovu směnky, protože prostředky ve výši 10 000 000 Kč poskytnuté dlužníku měl v úmyslu použít na koupi pozemků v Praze, k.ú. Zličín.
11. Dlužník splatil žalovanému směnku krátce po její splatnosti, dne 12. 5. 2020, a to v plné výši. Žalovaný nevěnoval pozornost krátkému prodlení dlužníka se splacením směnky, neboť žalovaný působí ve stavebnictví, ve kterém je i třicetidenní prodlení se splacením závazků spíše normou, a to i u největších stavebních koncernů působících v ČR.
12. Transakce žalovaného s tehdy renomovaným dlužníkem tak proběhla v souladu s obvyklým obchodním stykem. Strany spolu nejprve sjednaly a uzavřely smlouvu, žalovaný své závazky z ní splnil, následně splnil své závazky i dlužník. Žádná ze stran nebyla nijak zkrácena, neboť dlužník dostal na rok a čtvrt k volnému použití prostředky žalovaného ve výši 10 000 000 Kč a poté je dlužník žalovanému vrátil společně se sjednaným úrokem, který nebyl nijak nápadně vysoký, ale současně nabízel na tu dobu atraktivní zhodnocení.
13. Podle žalovaného nelze akceptovat, že žalobce svá tvrzení dokládá pouze zprávou společnosti Surveilligence, s.r.o. ze dne 25. 4. 2022., která není znalcem, znaleckou kanceláří či znaleckým ústavem. Tato zpráva tak může mít nejvýše povahu soukromé listiny vyhotovené soukromou osobou *ex post*. Žalovaný popřel správnost této soukromé listiny s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Odo 988/2004 ze dne 29. 6. 2006. Žalovaný sporoval tvrzení žalobce o závazcích dlužníka, tím spíše jeho tvrzení o úpadku dlužníka.
14. Ve vztahu k disponibilnímu majetku dlužníka jsou tvrzení žalobce omezena jen na údajný zůstatek na účtech Dlužníka ke dni 27. 4. 2020. Tato tvrzení však nejsou dostatečná, neboť žalobce zahrnul do takového majetku jen zůstatky na účtech dlužníka.
15. Žalovaný učinil sporným tvrzení žalobce o úpadku dlužníka a z opatrnosti tvrdil, že dlužník mohl mít v rozhodné době i další majetek, který byl zdrojem okamžité likvidity a mohl být použit na úhradu splatných závazků dlužníka (viz výše zmíněné akcie či dluhopisy přijaté k obchodování na regulovaném trhu).
16. Žalovaný tvrdil, že ke dni 12. 5. 2020, i pokud by dlužník byl v úpadku, tak nemohl tuto informaci vědět ani management dlužníka. Poukázal na skutečnost, že i v malé obchodní společnosti, natož v tak velkém koncernu, jako je dlužník, trvá týdny, než se shromáždí

veškeré potřebné finanční ukazatele. K hodnocení finanční kondice společnosti či koncernu tak může dojít až se značným zpožděním. Vzhledem k tomu, že dne 12. 5. 2020 nemusel ani management dlužníka objektivně vědět o tom, že se (hypoteticky) dne 27. 4. 2020 dlužník ocitl v úpadku, nemohl to tehdy vědět ani žalovaný, který není s dlužníkem nijak propojen.

17. Žalovaný dále tvrdil, že vycházel z obecně známých skutečností a veřejně publikovaných informací, na které byl ohledně finanční kondice dlužníka odkázán. Podle přiložených zpráv se ukázaly první finanční potíže dlužníka až v červnu 2020. Nicméně i tehdy dlužník popíral svůj úpadek a ještě v září 2020 publikoval záměr spojit se s investorem, který by dlužníku dodal kapitál k uspokojení věřitelů a k dalšímu podnikání. Odkázal též na informace publikované v insolvenčním rejstříku, že dlužník ještě v září 2020 plně splatil krátkodobý úvěr, který mu poskytla Wiener Privatbank SE (č.j. MSPH 98 INS 723/2021-B-133, str. 25 zprávy Ernst & Young, s.r.o. publikované v insolvenčním rejstříku).
18. Žalovaný uzavřel, že veřejnost, kam patřil i žalovaný, neměla ani při náležité pečlivosti důvod pochybovat o platební schopnosti dlužníka v okamžiku splacení směnky dne 12. 5. 2020 a ještě ani dlouho poté.
19. Z insolvenčního řízení dlužníka vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. MSPH 98 INS 723/2021 soud zjistil tyto rozhodné skutečnosti:
  - insolvenční řízení bylo zahájeno dne 3. 1. 2021 podáním insolvenčního návrhu dlužníka u zdejšího soudu, č.j. MSPH 98 INS 723/2021-A-1;
  - usnesením zdejšího soudu č. j. MSPH 98 INS 723 /2021-A-186 ze dne 11. 5. 2021 rozhodl o úpadku dlužníka, zahájil místní insolvenční řízení a žalobce ustanovil insolvenčním správcem dlužníka;
  - usnesením Vrchního soudu v Praze č.j. 4 VSPH 816/2021-A-249, změnil usnesení výše citované tak, že ve věci dlužníka bylo zahájeno hlavní insolvenční řízení.
20. Soud uvádí, že účinky rozhodnutí o úpadku nastaly dne 11. 5. 2021, žalobce podal odpůrcí žalobu 30. 4. 2022. Žaloba byla proto podána včas podle § 239 odst. 3 IZ. Dle § 239 odst. 1 IZ je žalobce aktivně legitimován k podání žaloby na neúčinnost právního úkonu a žalovaný je pasivně legitimován dle § 237 odst. 1 IZ žalovaný jakožto osoba, která by měla mít povinnost vydat dlužníkovu plnění z neúčinného právního úkonu do majetkové podstaty.
21. Z provedených důkazů soud učinil tato skutková zjištění:

Ze zprávy k úpadku dlužníka ze dne 25. 4. 2022 vypracované společností Surveilligence, s.r.o. z podnětu žalobce, soud zjistil, že učinila analýzu data úpadku dlužníka s tím, že ke dni 27. 4. 2020 byl dlužník již v prodlení s úhradou 24 smének a jedné finanční výpomoci v souhrnné výši 4 651 822 EUR, z toho celkem 1 082 443 EUR bylo neuhrazeno více než 30 dní po splatnosti. Nejpozději ke dni 27. 4. 2020 dlužník nebyl schopen řádně a včas splnit značnou část svých peněžitých závazků vůči několika rozdílným věřitelům. Dlužník byl v úpadku ke dni 27. 4. 2020.

Ze zprávy společnosti Ernst & Young, s.r.o. ze dne 16. 5. 2022 soud zjistil, že tato společnost asistovala při analýze data úpadku dlužníka. Uvedla, že na základě obdržených dat, předpokladů, limitací a dle parametrů uvedených v jejich přístupu se domnívají, že k pozastavení plateb významné části dlužníkových závazků došlo v období od 23.4 do 28. 4. 2020. V roce 2020 a 2021 měl dlužník načerpané krátkodobé úvěry celkem u tří bank (J & T Banka, Wiener Privat bank) a krátkodobý úvěr poskytnutý Privatbanka, který byl plně splacen na začátku září roku 2020.

Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 211 ICm 1357/2022 ve věci totožného žalobce proti žalovanému Wiener Privat bank, SE, o odpůrcí žalobě, soud zjistil, že žalovaný údajnou úpadkovou situaci dlužníka nemohl poznat ani a při vynaložení náležité péče. Žalovaný neměl přímý přístup k údajům o hospodářské situaci dlužníka o byl v tom odkázán na informace, které mu poskytoval samotný dlužník. Ten přitom ještě v květnu 2020 písemně ubezpečoval žalovaného o svém finančním zdraví, když uváděl, že k 30. 4. je stav jeho hotovostního ekvivalentu 58 517 000 EUR. Z žádosti dlužníka o prodloužení lhůty splatnosti jistiny půjčky ze dne 6. 4. 2020 soud zjistil, že požádal výše uvedenou banku o prodloužení splatnosti půjčky o 3 měsíce.

Ze zprávy společnosti Ernst & Young, s.r.o. o ekonomické a finanční situaci dlužníka ze dne 27. 9. 2021 soud zjistil mimo jiné, ohledně provozního výsledku hospodaření v roce 2020, že ztráta činila – 23 058 000 EUR. V roce 2020 ostatní provozní náklady zahrnovaly hlavně sankční náklady související se směnkami po splatnosti.

Z rámcové smlouvy o investiční spolupráci a o vystavení blankosměnky uzavřenou mezi žalovaným a dlužníkem dne 21. 1. 2019 soud zjistil, že žalovaný poskytl dlužníku částku 10 000 000 Kč. Žalovaný za to obdržel dne 28. 1. 2019 od dlužníka směnku vlastní na řad žalovaného, splatnou dne 20. 4. 2019 a znějící na směnečnou částku 10 146 301 Kč.

Z protokolů o odevzdání směnky a dohody o započítání pohledávek s datací 21. 5. 2019, 27. 9. 2019, z nedatovaného protokolu z přelomu října a listopadu 2019 a 2. 2. 2020 a z vystavených smének dlužníka soud zjistil, že žalovaný nechal směnku dlužníka čtyřikrát obnovit.

Ze směnky vystavené dlužníkem dne 21. 1. 2020 soud zjistil, že byla vystavena směnka vlastní dlužníkem na řad žalovaného, „bez protestu“, splatná dne 20. 4. 2020 splatnou v platebním místě Raiffeisenbank a. s., na směnečnou částku 10 147 945 Kč.

Mezi účastníky je nesporné, že výše citovanou směnku, jejíž plnění je předmětem tohoto sporu, dlužník splatil žalovanému dne 12. 5. 2020, a to v plné výši 10 147 945 Kč ze svého bankovního účtu na účet žalovaného s tím, že specifikace účtů je uvedena ve výroku I. rozsudku.

Ze zprávy PR Servisu České tiskové kanceláře nazvané Vyjádření skupiny ARCA k mediálním útokům a spekulativním snahám o odkup pohledávek svých věřitelů z 10. 9. 2020 soud zjistil, že se dlužník důrazně ohradil proti mediálním útokům, které vůči němu vede jeho bývalý akcionář P. K. s tím, že toto počínání vnímá jako snahu zmařit vstup investora do skupiny ARCA Capital, vystrašit věřitele a odkoupit od nich levně pohledávky vůči dlužníkovi.

Z článku ekonomického deníku ze dne 31. 8. 2021 soud zjistil, že za jediný rok klesla hodnota majetku o 322 milionů EUR.

22. Přestože soud provedl důkazy žalovaného, týkající se tvrzení ohledně zamýšlené koupě pozemku, nevyvodil z nich zjištění, která by měla vliv na konečné skutkové a právní posouzení. Soud neprovedl navržené důkazy, a to znalecký posudek o stanovení data úpadku dlužníka, přihlášky pohledávek P 513, P 579, P 1126, P 813, P 816, P 958, P 36, P 967, P 166, P 948, P 1849, P 969, P8, restrukturalizační posudek z insolvenčního řízení dlužníka vedeného ve Slovenské republice, neboť dospěl k závěru, že zjištěný skutkový stav je dostatečným podkladem pro rozhodnutí ve věci samé.
23. Podle § 241 IZ odst. 1 zvýhodňujícím právním úkonem se rozumí právní úkon, v jehož důsledku se některému věřiteli dostane na úkor ostatních věřitelů vyššího uspokojení, než jaké by mu jinak náleželo v konkursu.

24. Podle odst. 2 cit. ustanovení zvýhodňujícím právním úkonem se rozumí pouze právní úkon, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku, nebo právní úkon, který vedl k dlužníkovu úpadku. Má se za to, že zvýhodňující právní úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, je úkonem, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku.
25. Podle odst. 3 cit. ustanovení zvýhodňujícími právními úkony jsou zejména úkony, kterými dlužník a) splnil dluh dříve, než se stal splatným, b) dohodl změnu nebo nahrazení závazku ve svůj neprospěch, c) prominul svému dlužníku splnění dluhu nebo jinak dohodl anebo umožnil zánik či nesplnění svého práva, d) poskytl svůj majetek k zajištění již existujícího závazku, ledaže jde o vznik zajištění v důsledku změn vnitřního obsahu zastavené věci hromadné.
26. Podle odst. 4 cit. ustanovení zvýhodňujícímu právnímu úkonu lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, anebo v době 1 roku před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch jiné osoby.
27. Podle odst. 5 cit. ustanovení zvýhodňujícím právním úkonem není
- a) zřízení zajištění závazku dlužníka, obdržel-li za ně dlužník současně přiměřenou protihodnotu,
- b) právní úkon učiněný za podmínek obvyklých v obchodním styku, na základě kterého dlužník obdržel přiměřené protiplnění nebo jiný přiměřený majetkový prospěch, a to za předpokladu, že nešlo o úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníkovi blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, a že osoba, v jejíž prospěch byl úkon učiněn, nemohla ani při náležité pečlivosti poznat, že dlužník je v úpadku, nebo že by tento úkon mohl vést k úpadku dlužníka,
- c) právní úkon, který dlužník učinil za trvání moratoria nebo po zahájení insolvenčního řízení za podmínek stanovených tímto zákonem.
28. Z rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 29 ICdo 50/2019 ze dne 31. 3. 2021 plyne, že „přiměřenou protihodnotou“ ve smyslu ustanovení § 241 odst. 5 písm. a) insolvenčního zákona se rozumí protihodnota majetkové povahy poskytnutá dlužníku.
29. Z činnosti soudu je známo, že dlužník v rámci své podnikatelské činnosti uzavřel s věřiteli obdobné smlouvy v řádu tisíců.
30. Soud dospěl k závěru, že byly v daném případě zcela naplněny podmínky § 241 odst. 5 písm. b) IZ, s následujícím odůvodněním.
31. *Předmětný právní úkon nebyl učiněn ve prospěch osoby dlužníkovi blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern. Lze konstatovat, že žalobce ani takový vztah mezi účastníky netvrdil;*
32. *Dlužník obdržel přiměřené protiplnění. Z rámcové smlouvy o spolupráci vyplývá, že žalovaný poskytl dlužníkovi předem přiměřené protiplnění ve výši 10 000 000 Kč. Za toto protiplnění dlužník žalovanému vrátil původní investici společně se sjednaným zhodnocením dle uzavřené smlouvy. Za protiplnění je třeba proto považovat i poskytnutí protihodnoty ve vzájemné souvislosti. Soud se proto neztotožňuje s tvrzením žalobce, že protiplnění musí být poskytnuto přímo oproti právnímu úkonu dlužníka, když toto protiplnění vyplývá z uzavřené smlouvy.*

33. *Jednalo se o podmínky obvyklé v obchodním styku.* Jak bylo výše uvedeno, tato obchodní aktivita dlužníka je soudu známa z insolvenčního řízení a z přihlášek věřitelů. Uzavření smlouvy a vystavování směnec dlužníkem lze posoudit jako obvyklou podnikatelskou činnost dlužníka. Poskytnutí investice s následným vrácením investice včetně výnosů je obvyklým způsobem financování podnikatelské činnosti. Předmětná platba nijak nevybočovala z podmínek obvyklého obchodního styku.
34. *Žalobce nemohl ani při náležitě pečlivosti poznat, že dlužník je v úpadku, nebo že by tento úkon mohl vést k úpadku dlužníka.* Soud se ztotožňuje s argumenty žalovaného, že v době splacení směnky dne 12. 5. 2020 neměl ani při náležitě pečlivosti důvod pochybovat o platební schopnosti dlužníka. V České ani Slovenské republice nebylo zahájeno insolvenční řízení a žalovaný mohl čerpat pouze z veřejně dostupných informací. Ještě v září 2020 dlužník deklaroval svoji finanční kondici. Pokud ani banky J & T Banka, Wiener Privat bank, Privatbanka, které v roce 2020 poskytovaly úvěr dlužníkovi a v oboru jsou profesionálem, neměly informace o tom, že dlužník je v úpadku, zjevně pak žalovaný zcela jistě nemohl při náležitě pečlivosti poznat, že je dlužník v úpadku. Konečně soud konstatuje, že předmětný úkon nemohl vést k úpadku dlužníka.
35. Vzhledem k tomu, že byly splněny předpoklady stanovené v § 241 odst. 5 písm. b) IZ, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
36. Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení je odůvodněno § 142 o.s.ř., když žalovaný byl ve sporu plně úspěšný. Náklady řízení sestávají z odměny za zastoupení advokátem za 4 úkony právní služby (převzetí a příprava, písemné vyjádření ze dne 17. 6. 2022 a 11. 10. 2022, účast na jednání dne 9. 3. 2023) a odpovídající částky paušální náhrady hotových výdajů dle §7 a §9 odst. 3 písm. a) vyhl. 177/1996 Sb. a §13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb. Žalobci tak náleží částka 3 100 Kč za jeden úkon právní služby při tarifní hodnotě 50 000 Kč, tedy za 4 úkony celkem částka 12 400 Kč a na náhradu hotových výdajů 300 Kč za jeden úkon, tedy za 4 úkony 1 200 Kč. Zástupce žalovaného je plátcem DPH, má p roto nárok na částku 2 856 Kč. Celkem činí náklady řízení žalovaného částku 16 456 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek se považuje za doručený okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku, lhůta k podání odvolání však běží od jeho doručení zvláštním způsobem.

Praha 9. března 2023

Mgr. Beatrice Keményová
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Boubínová